

Marian Zembala (1950–2022)

Profesor nauk medycznych Marian Zembala był wybitnym kardiologiem, wieloletnim dyrektorem Śląskiego Centrum Chorób Serca w Zabrzu. W 1997 r. dokonał pierwszego w Polsce przeszczepu pojedynczego płuca, a w 2001 r. – również pierwszy raz w Polsce – przeszczepił choremu płuca i serce. W 2015 r. był ministrem zdrowia. Mieszkał w Tarnowskich Górach.

Urodził się w 1950 roku w Krzepicach koło Częstochowy. Studiował na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu, które ukończył z wyróżnieniem. W latach 1975-1981 pracował jako asystent, a następnie starszy asystent w klinice Chirurgii Serca Akademii Medycznej we Wrocławiu. Od roku 1982 w tej klinice pracował na stanowisku adiunkta. W roku 1970 obronił z wyróżnieniem pracę doktorską. W

ciągu całego swojego życia odbywał liczne staże zagraniczne, m. in. w klinice Kardiochirurgii St. Antonius Uniwersytetu w Utrechcie, gdzie był inicjatorem projektu współpracy w zakresie bezpłatnego leczenia polskich dzieci z ciężkimi, wrodzonymi wadami serca.

W roku 1985 rozpoczął pracę w nowo powołanej Katedrze i Klinice Śląskiej Akademii Medycznej w Zabrzu, której kierownikiem był prof. Zbigniew Religa. Profesor Zembala asystował przy pierwszych operacjach transplantacji serca w Polsce oraz zabiegu wszczepienia sztucznego serca człowiekowi. Od roku 1990 zajął się programem transplantacji serca, serca i płuc. Jako pierwszy w Polsce wprowadził mapping śródoperacyjny oraz operacyjne leczenie napadowego częstoskurczu komorowego w chorobie niedokrwiennej serca oraz pierwszy zastosował u chorego obie tętnice piersiowe-wewnętrzne w chirurgicznym leczeniu choroby niedokrwiennej serca.

Od roku 1993 był dyrektorem Śląskiego Centrum Chorób Serca w Zabrzu. Od 1997 roku był członkiem Rady Transplantacyjnej, a w latach 1997-1999 był Prezesem Polskiego Towarzystwa Transplantacyjnego.

Jest autorem ponad 130 prac naukowych publikowanych w czasopiśmie i książkach medycznych.

Profesor był bardzo doceniany za swą pracę i wielokrotnie nagradzany. W 2012 r. otrzymał papieski medal Pro Ecclesia et Pontifice – Dla Kościoła i Papieża. To jedno z najważniejszych odznaczeń przyznawanym przez urząd papieski osobom świeckim. Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego, najstarszym i najwyższym odznaczeniem państwowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Profesor spoczął na cmentarzu w Zbrośławicach k. Tarnowskich Gór. Na pożegnanie prof. Zembali przyjechali m.in. marszałek Senatu Tomasz Grodzki, minister zdrowia Adam Niedzielski oraz byli szefowie tego resortu - Ewa Kopacz i Łukasz Szumowski, a także b. premier Jerzy Buzek. Kancelarię Prezydenta RP reprezentowała jej szefowa Grażyna Ignaczak-Bandych.

Niech pamięć o Nim trwa!

We wspomnieniu wykorzystano publikacje dostępne na stronach internetowych

Jerzy Pieniążek (1946–2022)

Doktor nauk medycznych, wybitny neurochirurg, wieloletni dyrektor

Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego nr 4 w Bytomiu.

Jerzy Pieniążek urodził się w Gnieźnie 26 kwietnia 1946 roku. Studia podjął na Wydziale Lekarskim Śląskiej Akademii Medycznej. Po ich ukończeniu, w 1971 roku, rozpoczął pracę w bytomskim szpitalu górniczym, gdzie pracował do 1980 roku. Następnie w latach 1980 - 2006 związał się ze Śląską Akademią Medyczną, w której pełnił funkcję zastępcy kierownika Kliniki Neurochirurgii, zaś od 1987 roku funkcję adiunkta. W 2006 roku powierzono mu stanowisko

ordynatora Oddziału Neurochirurgii i Neurotraumatologii Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego nr 4 w Bytomiu. Szpitalem tym kierował od 2014 do 2020 roku.

Działał na rzecz popularyzacji i rozwoju innowacyjnych metod leczenia chorób kręgosłupa. W latach dziewięćdziesiątych w Zakopanem, dr Jerzy Pieniążek oraz lekarze ze Szpitala Klinicznego UJ w Zakopanem jako jedni z pierwszych w Polsce wykonali operację kręgosłupa z użyciem neuro nawigacji.

Pan Doktor był autorem wielu prac naukowych związanych z nowoczesnymi metodami leczenia chorób kręgosłupa. Współpracował on z firmą naukowo - badawczą, która zajmowała się opracowywaniem, produkcją i wdrażaniem implantów kręgosłupowych.

Implant, który wynalazł wraz z innymi lekarzami - „InSwing” stabilizujący kręgosłup - wdrożono do leczenia pacjentów. W 2007 roku został kupiony przez amerykański koncern medyczny i jest stosowany na świecie do dzisiaj.

Cześć Jego pamięci.

We wspomnieniu wykorzystano publikacje dostępne na stronach internetowych

Stefan Jurga (1946-2022)

Polski fizyk, profesor, w latach 1996-2002 rektor Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu, w latach 2005-2006 podsekretarz stanu w Ministerstwie Edukacji i Nauki, w latach 2006-2007 sekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Stefan Jurga urodził się 18 sierpnia 1946 r. w Kościanie. W 1969 roku ukończył studia na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Pracując na tej uczelni, w 1974 roku obronił doktorat, a w roku 1985 habilitował się. W 1995 roku otrzymał tytuł profesora nauk fizycznych, po czym w roku 2000 objął stanowisko profesora zwyczajnego.

W latach 1987-1990 był prodziekanem ds. studenckich na Wydziale Matematyki i Fizyki. W latach 1996-2002 był rektorem Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. W latach 1990-1996 pełnił funkcję prorektora UAM.

Na początku kariery naukowej zajmował się głównie magnetycznym rezonansem jądrowym (NMR), który stosował w odniesieniu do badań ciał stałych i materii miękkiej (polimery, biopolimery, surfaktanty, ciecze jonowe). W późniejszym czasie tematyka badań prof. Jurgi koncentrowała się wokół zagadnień związanych z wytwarzaniem i charakterystyką nowoczesnych nanomateriałów, o różnorodnej funkcjonalności, projektowanych do zastosowań w biomedycynie, spintronice, fotowoltaice i ochronie środowiska. W swoich badaniach wykorzystywał wiele metod eksperymentalnych, oprócz wspomnianego wcześniej rezonansu jądrowego są to m.in.: szerokopasmowa spektroskopia dielektryczna (BDS), obrazowanie magnetycznym rezonansem jądrowym (MRI) i mikroobrazowanie elektronowym rezonansem para-

magnetycznym (EPR), skaningowa i transmisyjna mikroskopia elektronowa (SEM i TEM) oraz mikroskopia sił atomowych (AFM), reologia, różnicowa kalorymetria skaningowa (DSC) i metody symulacji komputerowych.

W swym dorobku naukowym ma ponad 250 publikacji naukowych z tzw. listy filadelfijskiej i kilkaset doniesień konferencyjnych.

Prof. Jurga stworzył interdyscyplinarne Centrum NanoBioMedyczne UAM, którego był dyrektorem. Znacząco przyczynił się do powstania kampusu uniwersyteckiego na Morasku, powstania Collegium Polonicum w Ślubicach nad Odrą oraz Kolegium Europejskiego w Gnieźnie.

Niech pamięć o Nim trwa!

We wspomnieniu wykorzystano publikacje dostępne na stronach internetowych